

hans Gennemsnits-Indkomst for de 3 nævnte Skatteaar, 1912—13, 1913—14 og 1914—15, sker den Forandring, at der kun skal regnes med vedkommendes Gennemsnits-Indkomst for de 2 af de nævnte 3 Skatteaar, i hvilke Indkomsten har været højest. b) Rækken af de udtrykkelig nævnte Indkomstarter, der ikke skal medregnes ved Fastsættelsen af, hvad der er Merindkomst, forøges med: Ophør af Aftægtsydelse og Indtægt af Livs- eller Ulykkesforsikringssummer. c) Der tilføjes en Bestemmelse, hvorefter der gives Selskaber, der som Aktionærer eller Andelshavere i andre skattepligtige Selskaber oppebærer Udbytte fra disse, en rimelig Lempelse i Skatten (se ovfr. under Gengivelsen af Loven II., 2det Led). d) Bestemmelsen om den almindelige Bemyndigelse for Finansministeren til at eftergive eller nedsætte Skatten gives der ved at knytte den til de foregaaende Regler, der, som anført, ikke stod i Regeringens Lovforslag, — særlig ved Indskydelse af Ordene „i øvrigt“ — en noget anden Karakter, end naar Bestemmelsen, som i Lovforslaget, staar isoleret, idet det nu, som det udtrykkes i Betænkningen, lægges noget klarere frem, at Finansministeren ved Anvendelsen af denne Bemyndigelse — „i principiel Overensstemmelse med de udtrykkelig nævnte Undtagelser fra Merbeskatningen — ogsaa kan tage Hensyn til, om for Eksempel Merindtægten ikke skriver sig alene fra Skatteyderens Virksomhed i det paagældende Aar.“ Disse Ændringsforslag vedtoges uden Afstemning, og de godkændtes senere af Folketinget.

Med Hensyn til forskellige Enkeltheder i Lovforslaget paa andre Punkter skete der ligeledes nogle Forandringer under Behandlingen paa Rigsdagen. De væsentligste angik følgende Punkter: 1) De ovfr. i Gengivelsen af Loven under V. Nr. 1 og 2 anførte nye Regler, der efter Lovforslaget var af et mere almindeligt Indhold, indskrænkedes til at gælde for den Tid, Loven skal være gældende. (Foreslaaet af Folketingets Udvalg). 2) En i Lovforslaget optaget Bestemmelse for det Tilfælde, at et Selskabs Erhvervsvirksomhed overgaar til et andet skattepligtigt Selskab, udgik. (Foreslaaet af Folketingets Udvalg). 3) Regelen om, naar opløste Selskabers Skattepligt ophører, gik efter Lovforslaget ud paa, at den bortfalder med Udløbet af det Skatteaar, i hvilket Opløsningen har fundet Sted. I hele denne Bestemmelse (V. Nr. 4) skete i Folketinget kun den Ændring, at Bestemmelsen indskrænkedes til at gælde de Tilfælde, hvor Opløsningen finder Sted i 1916—17 eller 1917—18. Landstingets Udvalg fandt, „at Bestemmelsen om opløste Selskabers vedvarende Skattepligt indtil Udgangen af det Skatteaar, hvori Opløsningen finder eller har fundet Sted, i hvert Fald ogsaa bør gælde for Selskaber, som har opløst sig i Skatteaaret 1915—16, efter at nærværende Lovforslag var forelagt Rigsdagen, idet Selskaberne ved Fore-